

Tragició/?/

/már megint legurult/

"Az én kisebb dolgom nem nagyobb annál, amekkorát a lakók tesznek az egészre", mondhatná OBSz, amikor visszaesik az emeletről, amelyre megpróbál feljutni.

Általános szokás volt /az, hogy a bérház lakói bele-bele-rugdaltak, amikor visszafelé hullott, ezzel is megfejezve a bensőséges kapcsolatot, a jószomszédság /nem horizontális, hanem vertikális értelemben vett/ hagyományát. Bár OBSz nem fölül lakott, hanem lejjebb, meghatotta az a demokratizálódási folyamat, ami urrá lett a bérházon, így tehát az addig szíven őrzött követ megkönnyebbülve kihullajtotta magából, és elhatározta, hogy fölviszi a tetejére /ami pl. "egyszer volt, hogy nem volt", de sikerült/.

Bár lift nincs -ami köztudottan egy demokratikus bérházban az alsó és felső emeletek közti szerves, gyors és bürokráciát megtakarító kapcsolatot jelenti-, szóval lift még nincs, de luft annál több /a céltárgyra leadott rugás irányt tévesztése, amely abból ered, hogy akarattal nem, vagy abból, hogy láb nincs hozzá/ -ez magában megéri a próbát.

Ezért hát csütörtök délután /május 10./ Operatív Bizottság vezetéknévű, a Sziszüphosz, félig-meddig öndefiniáló, és csak félig-meddig igaz keresztnévre hallgató, mitológiaiából /1988 ősze/ ittmaradt egyén [aki legalább olyan legitim, mint a tizedik emeletiek, és akikre én, mint korinthuszi nézek, és ennek folytán nem vagyok hajlandó ravasz nyerészkedőnek, sem isteni és emberi törvények megszegőjének, sem gyanútlan utasokat követ agyonütögetőnek elfogadni, viszont a mitosz pluralizmusa érdekében /attikai szavazatok/ tudom, hogy "büntetődik", pontosabban /egyelőre?/ hiába gurítja a követ, az vakot vet. Mindezek miatt az én Sziszüphosz-interpretációmban a főszereplő hős, ha naiv is.], szóval csütörtök délutánra OBSz lakógyűlést szervezett, amelyre az első és második emeletről érkeztek. /Ehhez hozzá kell tenni, hogy OBSz csak az első és második emeletekhez tartozik, valamint azt is, hogy az emeletek kiosztása kizárólag strukturális és fejtartalmi szempontu elrendeződés alapján megy végbe, jogokban nem, csak lépcsőkben különbözik az amugy összotar-

tozó, közös korporációban létező két emelet./

A lakógyűlés tulajdonképpen célja az volt, hogy OBSz szívé-
ről /közös szív/ lehullott követ valamiképp megalapálja.

/Mert hát a kő javaslat- lehetőség, benne ott rejlik a szobor,
pontosabban az Irás./

OBSz tudta jól, hogy akárcsak ő, a kő is legitim kell, hogy
legyen. /A legelső ilyen szerepű kő a történelemből az akkori
viszonyoknak megfelelően szintén legitimnek volt tekinthető,
annak ellenére, hogy mozgása a gravitáció irányának megfelelő
volt, és annak ellenére, hogy egészében véve utasításos rend-
szerből fakadtak betűi./ Ezért kellett -és nem a fenének se-
a lakógyűlés. OBSz azonban taktikai hibát követett el.

Taktikai hibát olyan értelemben, hogy bár tisztában volt ön-
maga aktív mohamedséggel /a hegyek általában nem indulnak el/,
ám nem látta a nagy hegytől a kis hegyet. A hegyeket ugyanis,
bármilyen kicsik, illetve bármennyire számítunk is rájuk, ki-
kerülni nem lehet, "mert ott vannak". [OBSz -nehogy tévedésbe
essünk- a kis hegyhez is odacaplatott /tudja, hogy KAR-on ülő
akit csak az anyja, a legitimizáló emelhet fel újra és újra/,
és hirdette azt a bizonyos lakógyűlést /OB javaslattervezete
+ plakátok/]

Igy OBSz elfelejtett valamit. Pontosabban nem
is felejtésről van szó, hanem egyebet-nem-tehetésről. Mert az
első emeleti kishegy alakú édesanya, alias Beleér Tűnkavizsga-
időszakba Kérem /BTK/ most nem volt hegyparti, sőt: ottmaradt,
ahol volt. OBSz pedig ebből kifolyólag nem is azokról a leg-
felsőbb emeletekről, hanem a legelsőről pattant vissza -a ki-
sebb hegyről.

Egy oktató jegyezte meg /második emelet/, hogy nem csoda,
mert ez a tavasz így telt el, talán politizálási csömör tüzte
ki zászlóját Kishegyre. Ezen elgondolkodtam. Igen, ez tényleg
tömény volt. Tántorog tőle az ország, az azonban kétséges,
hogy itt /pontosabban ott/abbahagyható a megkezdett, mintha
lemondható lenne, vagy megtakarítható a "reform-uniformizá-
lás", mintha a kishegyek szintjén kevésbé lenne izgalmas, ami
a nagyhegyeken/-ben történik a tizedik felé. Bár a mitológiai
korban, még az aranyszínű elején két-három lakógyűlés fre-
netikus erejű volt, ám a vége felé már többen jöttek a máso-
dikról, mint az elsőről /vasulás/.

Ahogy az többé-kevésbé most is megtörtént.

A második emeletéről nem tudok szólni. OBSz-nek -azontul, hogy próbálta, és eredménnyel próbálta összemérni erejét korporációs társával, aki inkább tradicionális, mint OBSz - biztos talajra, magaslatra, szerető-védő KAR-ra lett volna szüksége a csütörtök délutáni lakógyűlésen.

Ejtették?

/Édesanya, így magad is elesel, hisz rólad van szó, elhiszed?/

Ez majd kiderül jövőre /szeptember/, veled /BTK/, ugyanitt lakógyűlés/.

Müllner András